

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának“ czimzendők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
---	---	---	---

Kecskemét, 1878. deczember hó 5-én.

A magyar tudományos Akadémia, mely egyik feladatának tekinti a magyar irodalmi nyelvre vonatkozó egyöntetű szabályokat alkotni, „több évre terjedő lelkiismeretes tanácskozás és vitatás után“ „A magyar helyesírás elvei és szabályai“ czim alatt füzetkét bocsájtott a közönség elé, melyet, a mennyiben az lapunkban lehetséges, ismertetni szándékunk, előre is kijelentvén, hogy a kérdéses munkácskát mind azoknak, a kiktől az irodalomban elfogadott helyesírás használatát a közönség méltán megvárja, a leghathatósban ajánljuk.

A kérdéses mű a magyar helyesírás főelvének a kiejtést tekinti. „Írásunk ugyanis lehetőleg hiven adja vissza a hangokat, ezeknek állandóan megfelelő jegyekkel.“ Ezen elvnek azonban bizonyos korlátai vannak, melyeket majd a szófejtés, majd az egyszerűsítés szab meg. „A kiejtésen az illető szónak általánosán divó hangoztatását értjük.“ Ennélfogva a szót az irodalomban nem szabad tájéjtés szerint használni, hanem ezt az általános kiejtés szerint kell tenni. Így például hibás az irodalmi nyelvben embör, mögy, könyér kiejtésű szavak használata, — az irodalomszót a legtágabb értelemben véve, — hacsak nem akarjuk példában, szinműben, vagy egyébként épen a tájéjtést feltüntetni.

Minthogy pedig a szavakat alkotó egyes hangok összetételekben gyakran elveszítik eredetiségüket: „a származtatott, összetett s ragozott szónak alkotó részeit, vagyis a tőszót, képzőt, ragot s az összetétel tagjait rendszerint úgy írjuk le, a mint e részek külön-külön ejtve hangzanak.“ Nem írhatjuk tehát: eczzer, lápszár, különben, jól lehet összetételben e szavakat így ejtjük ki, hanem a fennebbi elvhez képest így kell írunk: egyszer, lábszár, különben, mert úgy a tőszót, mint a képzőt vagy ragot különálló szónak tekintve kell leírunk.

A kiejtés szerint kell leírunk azon szavakat, a melyekben hasonulás, vagy hangmódosulás útján támad a hang átváltozása, feltéve, hogy ezen átváltozás állandóság jellegével történik. Így öcsese, e helyett öcsje, játszál, e helyett játszál. Ide tartozik a v és z hasonulása ezekben: bajjal, urrá, ezek helyett bajval, urrá, stb. ahhoz, ehhez, ezek helyett azhoz, ezhez. Kétes származású tőhanggal bíró szónál a leírandó betűt a képzőhöz alkalmazkodva használjuk: iktat, s nem igtat, küzd, de küszködik, labda, vagy laptá. Az aluszik, nyugszik, fekszik, esküszik igéknek mult idejében a dt formát követi az Akadémia kiadványaiban.

A kettős betűk mellőzésére nézve szabályul találjuk: „az egy számnév, melynek némely származékaiban pl. egyes, egygyik, egygyütt két gy, más származékaiban pl. egyén, egyedül, egyenes stb. egy gy hangzik, mindig egy gy-vel írandó.“ Ezt a szabályt alkalmazzuk a kis szó fokozásaiban is: ki-

sebb, legkisebb, habár így ejtjük: kisebb, legkisebb, továbbá ezekben: nálam, vélem, tőlem, utánam, közénk stb., ámbár sokszor kettőzve ejtjük az l, n, z hangokat. „Mást is jelent pl. közzé (közvé) tenni, mást: szeme közé nézni.“ De a benn, künn, fenn, lenn szavaknál, ha azokat birtokragozzuk, vagy magánhangzóval kezdődő szókkal kapcsoljuk össze, vagy mássalhangzóval kezdődő szó előtt ugyan, de külön-irva használjuk, meghagyjuk a kettős n betűt, pl. bennem, fennáll, künn volt. Kettős n-t használhatunk akkor is, ha mássalhangzóval kezdődő szót kötőjellel kapcsolunk e szócskákhoz, mint ebben fenn-héjázás stb. „De közvetlen összetétel, vagy akár képzés esetében is mássalhangzók előtt mellőzendő e különben is változatlan formák egyik n-je: benreked, bensül, fenforog, fentart, fennevezett.“

Ellenben nem egyszerűsített alak szerint írandó a rossz szó, melyben az sz hang mindenkor kettősen hangzik.

A tiszavidéki szójárás kettőzött j hangja, s a dunántúliak némelyikének kettőzött l hangja ezekben: ilyen, olyan, mely, mily stb. s ezeknek származékaiban, ly-lyel írandó. De: „két mássalhangzón végződő szók ragozásakor a végsőhöz járuló azonos mássalhangzót ki kell írni.“ Ez már azért is ajánlatos, mert ekként kétértelműségnek elejét vesszük; pl. karddal=cum ense, kardal=chorus, játszszék=ludat, játszék=lusit, mondd, t. i. te, és mond, t. i. ő; pénzzel egészen mást jelent, mint pénzel. Nem szükséges tán mondanunk, hogy ugyanazon mássalhangzók háromszorosan sohasem írhatók. „Az igezőnek d, t véghangja az írásban nem olvasható össze a ság ség képzőnek s hangjával.“ Így kell tehát írunk: imádság, sietség. Ezen szabály áll a mult részeseülő t, dt, tt betűire nézve is, pl. aléltság, rekedtség, bizottság. A lássad, rázzad, szakaszszad stb. igék összevonva így írandók: lásd, rázd, szakaszd.

A hiányjel (apostropha) csak szokatlan összevonásoknál teendő ki, pl. „Rózsám iszik a pinczébe;“ nem t'om jutok-e eszébe.“

A h betűre nézve azon szabályokat találjuk, melyek az újabb nyelvtanokból már általánosán ismertek; kiírandó akkor is, ha épen nem, vagy csak alig hallatszik, sőt még az átvetésben is, pl. tereh.

A jóhangzásra vonatkozólag megjegyyezve találjuk, hogy némely magánhangzónak változó, de egyaránt jogosult kiejtését illetőleg figyelniük kell a változatosságra. Az egyhangúság kikerülése végett a hol lehet nyújtást is engedhetünk meg magunknak és megfordítva; de mindezen esetekben különösen figyelniük kell arra, hogy értelemzavaró hibákat el ne kövessünk.

A magyar nyelvnek negyven egyszerű hangja van, nem számítva egy-két tájszó-lásban divatozó magánhangzót. Ezeknek megjelölésére részint egyes, részint kettős betűk használatnak. Kettős hangzó (diphthongus) a magyarban nincsen, hacsak az

auma, vagy ouma (alma) s ehhez hasonlóan ejtett szókból lévő tájéjtést nem tekintjük azoknak; ezt pedig nem tehetjük.

A két jegyű betűknek, cz, cs, gy, stb. egyszerűsítése eddigelé nem mutatkozott keresztülvihetőnek. A cz-re nézve, melyet köztudomásúlag sokan csupán c-vel jelölnek meg, védelmül ezeket olvassuk: „A c-t hol cz-nek, hol cs-nek, hol s-nek, hol k-nak ejtik mindazon nyelvek, a melyek a latin betűket fogadták el. E nyelvekből számtalanszor fordulnak elő írásunkban, ha egyebek nem, tulajdonnevek és műszók. Ezeknek változó hangzású c-je, a magyar c-nek esetleg egyforma hangzásával szemben zavarba ejtené a magyar olvasót, úgy, hogy a ritkábban előforduló cakó, cammog, cók, cuca stb. szókat így olvasná s ejtené hirtelenében: kakó, kammog, kók, kuka stb.; ha pedig amazok helyes ejtéséhez hozzá talál szokni, az idegen Cato, Corneille, code, cocon stb. szókat is így olvasná: Czato, Czorneille, czode, czoczon stb.“ Minthogy pedig „ez egy betűnek egyszerűsítése mindaddig, míg a többi kettősjegyű betű épségben marad, csekély hasznót hajtana írásunknak“, az Akadémia a cz-nek fentartását javasolja. Ennek daczára akademikusok egyszerű c-vel írnak, így ir többek közt Ballagi Mór is szótárában.

A ritkán előforduló ds, vagy dzs hang megjelölésére az Akadémia az előbbeni formát fogadta el; tehát dsidás, findsa, handsár stb. „Hármas dzs jegyre legkisebb szükség sincsen; mert a lágy hangzású d meglágyítja az s-t, és zs-re változtatja át.“ Nektünk azonban úgy tetszik, hogy a ds és dzs kiejtésénél lehet némi különbséget észrevenni, s azért kár volt ds mellett nyilatkozni ott a hol dzs-t hallunk, mert nem fogjuk tudni megkülönböztetni a ds-nek ejtendő ds-től.

A kétjegyű mássalhangzók teljesen kiírandók: 1) ragozás útján támadt hangkettőzéseknél, pl. öcsese, gonoszszá, veszzen stb.; 2) megszakításnál, pl. asz-szony, fagygyú. Háromszorosan mindazonáltal ezek sem írhatók, s ennél fogva hibás volna: gally-lyal, e helyett galy-lyal. „Ezeket: gally, fattyú, petty, menny, rossz harmad-személyi birtokraggal így írjuk: gallya, fattya, pettye, mennye, rosszza,“ tehát „A falu rosszza“ és nem „A falu rosszza.“

A „családnevek leírásánál általában az illető név viselőjének erre vonatkozó írásmódját kell követnünk; tehát Gaal, Desseffy, Czergeő, Wesselényi stb. „A latin szókat s neveket és általában a latin betűrendszer szerint irt szókat és neveket leghelyesebb úgy írunk, a mint az illető népek saját nyelvekben irták és írják; pl. ratio, circulus vitiosus, progressista; socialista; Caesar, Cajus, Cato, Petrarca, Boccaccio.“ A végső magánhangzók a hol raggal jöven összeköttetésbe, általunk megnyújtatnak, kiejtésünk szerint írandók le, tehát: Cicerót, socialisták stb. A latintól nagyon eltérő módon írott tőszó és a magyar képző, vagy rag

közé kötőjelt teszünk, pl. shakespeare-i, Jules Favre-é, Rousseau-t, Voltaire-t, Marat-val, Mirabeau-hoz, Montesquieu-nek. A görög szók és neveknél a latin átírást használjuk, (i, ae, oe) s y helyett ü-t írhatunk, (Odysseus, vagy Odüsseus); a kapp helyet magas önhangzók előtt e-t, egyebütt k-t írunk (encyklopaedia); a phi, chi, psi és szigma ph, ch, ps és s betűkkel (a füzetke hihetőleg tévedésből mond sz-t) irandók: philosophia, chiromantia, psychologia, scythia stb. Ellenben: „Az ó és részben az új szlávok, héberék, arabok, s az arab írásmódot követő mohamedán tatárok és persák, továbbá a mongol, mandsu stb. stb. népek és a szanszkrit nyelv szavait, — különösen pedig a történeti és földrajzi neveket — magyar kiejtés szerint írjuk; pl. czár, zsvio, sztaroszt; Jeruzsálem, Rusztem, Sah, Siraz; Ahmed, Sejtan, Moham-med; pasa, efendi, szultán, bagese; Csinghisz-khán, Beludisztán, Csumalari; Sina (China), Tien-San, Szinai hegy, Csin-tu-fu, Haváji sziget, Otahajtí, Tluisco, Szaszkaesevan, Ogové, Dsolof. De azon ázsiai, afrikai, amerikai és ausztráliai nevek, a melyeket latin betűvel író európai népektől veszünk át, ezek módja szerint iratnak: Bombay, Cayenne, Saint-Louis, Buenos-Ayres, Monte-Video, San-Francisco, Chicago, Ohio.“ Mit csináljunk például e névvel Japan, melyet a német Japan-nak, a francia Zsapon-nak, az angol Dzsapan-nak ejt ki, vagy e szóval: tea, mely az angoloknál ti, a francziáknál és németeknél thé, nálunk meg thea, (hallottuk ezt is: téjjáztunk, téjjázzunk) azt a füzetke nem mondja meg. Mert, ha egyszer elfogadjuk, hogy China ne legyen többé Khina, hanem Sina, vagy tán még helyesebben Csina, akkor nem látjuk át, miért maradjon Japan Japan, s ne legyen Dsapán, vagy Zsapan, mikor ez nem tekinthető „latin betűvel író európai népektől“ átvett szónak?

A tulajdonneveknél a magyar nyelvszókásnak megfelelően kell használni a neveknek egymásutánját, tehát: Thiers Adolf, Pitt Vilmos; de e mellett már elfogadott kivételek megállhatnak, pl. Michel Angelo, Paolo Veronese, Leonardo da Vinci, Jean Paul stb. „A vezetéknev előre bocsátása már azért is igazolt, mert magok az illető népek is ugyanazt teszik lexikális munkáikban.“ A meghonosodott idegen neveket kiejtésünk szerint írjuk le, pl. József,

Drezda, Velence, Egyiptom, spanyol, patika, taksa stb.

Szól még ezeken kívül a füzetecske a kötőjel használatáról, az összetételről, különösen bőven ennek eseteiről, a számoknak betűkkel való írásáról, a szórészek elválasztásáról, a nagy kezdő-betű használatáról, melyeknek magában a füzetecskeben való átolvasását az olvasó buzgóságára kell bízunk.*)

Boszniai levél.

Dolnja-Tuzla, 1878. október 29-én.

Kedves bátyám!

Rég szándékoztam téged néhány sorba értesíteni hogyléteimről és élményeimről, s hogy mind eddig nem tettem, nem mondhatnám ugyan, hogy idő-, vagy alkalmhiány volt az ok, hanem mentőségemül esupán csak azt hozhatom fel, hogy csak e hó 14-ike óta vagyok azon helyzetben, hogy asztal és székkal rendelkezhetem.

Már pedig ezek nélkül vajmi kellemetlen az írás, hacsak, kötelességszerű leveleket nem írunk. Inkább hittem, hogy Budapestre nem térek vissza, mint azt, hogy még itt is eléggé jó dolga lehet az embernek, s nem okvetetlenül szükséges, hogy a fogát itt hagyja.

Ugy hiszem, nem igen fog érdekelni, különben is unalmas utam Eszékig és Szlavonián keresztül a Száváig. Kezdem tehát ott, hol az osztrák-magyar monarchiát elhagytuk.

Szeptember 18-án reggel 6 órakor keltünk át a Száván újonnan vert ponton-hidon, mely a túlparton kukoriczásra nyílt, melyet épen kivágtak, mivel még mindig akadt egy-egy fanatikus insurgens, a ki az arra menő katonaságra lőtt. E kukoriczason köröszkül menve Török-Samaczba értünk. Két nap előtt, t. i. 16-án, közvetlen Samacz bevétele után, mikor én még Babinagrédán voltam, már láttam e várost; Neuber főorvossal Babinagrédáról átlövagoltunk Osztrák-Samaczra és innen csónakon mentünk át a Száván.

Samacz egészen össze volt löve, az egyik mecset földig égve, a másik, a szebbik, azonban ép volt, csak minaretjén volt kis sérülés, melyet shrapnell okozott. Szept. 18-án az ép mecsetbe 79 beteg és részben sebesült helyeztetett el; ezeket mi, a kórház első harmada, láttuk el; a második harmad Babinagrédán, a harmadik harmad Vinkovczán maradt. Mi orvosok görög kereskedő házában első emeletét foglaltuk el, de miután a négy falon kívül semmi sem volt a szobákban, bútoroktól úgy gondoskodtunk, hogy más házból hor-dattuk össze. Legényemmel neki indulva kerítettem is gyékényt és kis nyolezszegletű mintegy másfél arasz magas hárem-asztalkát, mint később tudomásomra jutott, Ozman aga háreméből. Ozman aga az itteni törökök leggazdagabbja; a hárem, bár egészen üres volt, igen szépnek látszott lenni, és

*) A mű címét lásd a czikk elején. Megszereshető, a m. tud. Akadémia könyvkiadó hivatalából Budapestben. Ára 10 krajczár.

nagyon tiszta volt. A háremet az aga három szép (?) leánya lakta. Az egész dolog valóságos török regény! No de tovább! Evvel a két bútorral bútoroztam be szobámat, meg egy rakás szalmával, hogy ágyam is legyen. Az éjjel bizonyosan a háremről és bájos három lakójáról — bele nem számítva a sok szebbnél-szebb mamát, ki a három leánynyal lakhatott, — álmodtam volna, de nem igen lehetett mélyen aludni, mivel éjjel résen kellett lenni. Napközben ugyanis sok török jött vissza, s a napi parancs következében az örök megkét-szeretettek, a tiszték eshetőleges támadásra figyelmesekké tettek. Az éj szerencsésen elmúlt, s másnap végeztük rendes foglalkozásunkat. De délután már távirati parancsot kaptunk, betegeinket kocsi-kon Sziccarevezébe küldtük, mi pedig esti 6 órakor elhagytuk Samaczt, hogy Novi-Breskába menjünk. Reggeli 2 órakor Orásiére értünk és innen 2 órai pihenés után tovább menve október 20-án déli 1 órakor elértük Novi-Breskát.

Az Orásié és Novi-Breska közötti úton magányos sirra akadunk, melyet primitív kereszt jelzett; ezen egyszerű mezei virágokból kötött koszorú volt, mint a szeretet és tisztelet jele. E sirban egy a 68-ik Rodics ezredhez tartozott hadnagy nyugszik, ki ugyan ezen helyen esett el. Néhány lépéssel arrább nagyobb sir volt, melyben e derék ezred néhány közvitéze van örök nyugalomra téve, itt is egyszerű, pusztán faágakból készített kereszt és mezei virágokból készített koszorú volt látható.

Breskába bevonultunk, a város török, illetőleg mohamedán része a szó szoros értelmében földig van rombolva. Tüzérségünk 900 lövést tett e városra, azonkívül a város mellett folyó Száván monitorjaink működtek, melyek jól célzott lövésekkel úgynevezett Brandgeschosse-okat szórtak a házakra. E kép borzasztó volt; annyival inkább, mivel a város közvetlen ostromlása után láttam. A bevétel szuronynyal történt, legelől a 68-ik ezred, utána a kecskeméti Mollináry-ezred nyomult. Másfél órai szabad zsákmánylás engedtetett; a mit tehát a golyók még megkíméltek, azt a felbőszült katonaság karhatalommal rombolta szét.

Hogy fogalmat szerezz az insurgensek taktikájáról, azt is ide írom, hogy egyik-másik fa tetjén ülve lőtt a fa alatt elhaladó katonaságra, úgy, hogy egy-egy katona elesett anélkül, hogy tudták volna honnan jó a lövés, csak a 8—10-ik lövés után jöttek reá honnan lönek. Elég olyan fát találtak, mely alatt 3—400 kilótt patron-hüvely találtatott. Ezt úgy kell felfognod, hogy ezek, t. i. az insurgensek, már 1200 lépésről elkezdették csapatunkat lövöldözni, a mi a roppant kigyózó utak miatt igen könnyű dolog, mivel az egyes serpentinek vége alig 200 lépés távolságnyra van a másiknak sarkától és a serpentin maga fél órai járást igényel, azon kívül a sikon is oly coupirozott a terrain, hogy minden lépésnél fedezve van az ellenség és így lépésről-lépésre vonulhat vissza, anélkül, hogy látnád, a nélkül, hogy lövés által is elérhetnéd, ő pedig mindig lehet. E miatt a defensive (védelem) sokkal előnyösebb mint az offensive (támadás), eltekintve attól, hogy a védekező egyáltalában kedvezőbb helyzetben van, mint a támadó. No de azt hiszem, elég a taktikából és stratégiából ennyi; tudom csodálkozol, hogy

TÁRCZA.

Saphir memoirjaiból.

Ford. Schläfer Kálmán.

III.*)

Magas képzettségem (!) alapját nagyatyám vetette meg még gyermekkoromban s ez szoros összefüggésben van Josephus Flaviussal és macedóniai Nagy Sándorral.

Nagyatyám különös gyöngédséggel viseltetett irántam, én valék t. i. legifjabb unokája.

Gyöngédségét fényesen szokta bizonyítani. — Volt nagyatyám házában egy kút, mely az én paradicsomom vala. E paradicsomban állott egy almafa, mely drágalátos almákat termett.

Ha tehát nagyatyámra rájött a gyöngédség órája, szabad volt vele a paradicsomba mennem, ott a tudás fájára felmászni s róla egy-két gyümölcsöt szakítani.

De a tudás utáni vágy erősebb volt lelkemben, mint a parancs: „ne többet mint kettőt, mert ostornyéllal verlek le róla!“ A jelenet rendszeren a paradicsomból való kiűzetéssel végződött. De én is vissza tudtam a kölcönt adni.

Nagyatyámnak ugyanis Josephus Flavius meg volt héber nyelven s azt kellett nekem esténként előolvasnom. Minden este tehát egy ilyen „elvezett paradicsom“ után oly rekedt lettem, hogy lehetetlen volt Josephust előolvasnom.

Ekkor megkezdődtek az alkudozások, melyek rendszeren azzal végződtek, hogy másnapra szabad

almaszüret engedtetett s hadikárpótlásul réz tizenöt-krajczárast kaptam.

Akkor megkezdtem a történelmi fölolvását s nagyatyám ép oly érdekléssel hallgatta a már talán huszadszor előolvasott történetet Jeruzsálem elpusztításáról, s hogy „mikép romboltatott le a jeruzsálemi templom csirke miatt!“ Mely fájdalom volt megannyiszor nagyatyám arczára e csodálatos, Josephus által történelmileg megállapított tényről. „Csirke miatt!“ — lamentált mindig.

Ha én már akkor is oly élcezes tudós s oly tudós élcező voltam volna, mint most, akkor ezt feleltem volna: „Kedves nagyatyám! kis okok — nagy következmények! Alma miatt jött a halál a világra, kis lencse miatt támadt nagy népvizsaly, csirke miatt veszett el Jeruzsálem és liba miatt Trója!“

Mig szellemem ily módon az első italt szívá a történelem emléjéből, addig képzelmem s regényes szívem is kapott tápot a földesúr öreg inasától. — Ez közel volt már a nyoleczvanhoz s egyszersmind lovasberényi postamester; ő volt a zsarnok úr 4., ki órákig elvárakoztatott bennünket a levelekre. De e zsarnok romantikus is volt! volt neki — könyvtára!! t. i. csak egyetlen egy vastag, kötetlen s czimlap nélküli könyve. — Néha midőn kedve jött, olvasott fel belőle s így lobbant fel képzeletem különösen két mese — mint ő mondá „história“ — iránt: „A zöld Serpentina“ és „A Lerrinette“.

Órákig elültem lehunyt szemekkel s hallgattam a keservesen összebonyolított történetet.

„A zöld Serpentina“ borzasztó csunya, zöld hajú férfiú volt. Hatalmas királynak volt egyetlen fia; de a mily borzasztó csunya volt, ép

oly borzasztó erényes, lovagias és nemeskeblű. Ő Zamaburgó, a hatalmas király egyetlen leányát szereté, de a gonosz „F a n f e r l ü s e“ tündér zöld hajat adott neki, hogy asszonyi állat meg ne szerethesse. De a szerelem erősebb, mint a tündérek, a valódi szerelem szemében vörös, szőke vagy zöld haj egyre megy. B r a m b i l b a hercegeasszony szerette a zöld Serpentinót, ki érte előbb vasciszmban égő erdön keresztülment s már nem emlékszem hány óriást és sárkányt bele hajtott, melyeknek szívét aztán „ü v e g a r a n y“ (?) nyáron Brambilbának átadta.

A „Lerrinette hercegnő“ esodaszép hercegleány volt, ki azonban szintén átváltoztattott egy gonosz tündér által, melléig esodaszép nővé, derekáig csörgökigyóvá, lábai pedig dunai ponty farkává. Üvegtekben lakott, melyben egész megindítóan dalolt s ezterázott. A megváltás csak annak sikerülhetett, ki őt a tökből kiszabadítja a nélkül, hogy azt megérintené.

Égő kíváncsisággal lestem a megfejtést, midőn — ő szörnyű sors! — a lapok mind hiányoztak egész a „Harminez egyes“ mese kezdetéig.

Éjjel-nappal a zöld Serpentina s Lerrinette hercegnővel foglalkoztam. Lázasan törtem rajta fejemet, hogyan hozhatnám ki a hercegnőt a tökből, anélkül, hogy azt eltörjem s igen jól emlékszem, hogy gyakran tettem több nagy úritökön különféle kísérletet.

Minden leányban Lerrinettet láttam s én voltam a zöld Serpentina. A világért nem adom, ha zöld hajam volt volna, csak hogy megpróbáljam, hogy az én „Frumetelkám“ zöld hajjal is szeretne-e; és — pénzért mindent lehet kapni! — egy éjszakán zöld hajam nőtt.

*) I. II. e lapok 43. számában jelent meg.

emberszerető orvos létemre emyire vittem már a katonai tudományokban! (Folyt. köv.)

Mi történt a színházban?

Ki ne ismerné, vagy legalább ne hallotta volna hírét a „Mártha“ című operának, melyhez Flotow írta a zenét? „Párisi cikkek“, melyet mecklenburgi eredetű honosított olasz zeneirő készített, francia szövegű, az angol életből merített tárgyú darabhoz — mondja róla egy kritikus. A darab tárgyának sarkpontja a cselédfogadás szokása, mely a mezei munkák végeztével az őszi hónapokban szokott gyakoroltatni. Clairville és Gabet-nek háromfelvonásos operetteje, melyhez Planquette Robert írta a zenét, „A cornevillei harangok“, hasonlóképpen a cselédfogadás szokásával bibelődik. De a darab szövevényes szálait lépésről-lépésre már csak azért sem kísérhetjük, mert az említett szokással majd egyenközüen, majd keresztben futó egyéb szálak úgy össze-vissza tarkázzák a cselekvényt, hogy annak ismertetése több helyet venne igénybe, mint amennyivel e rovatban rendelkezünk. — Szombaton e darab színpadunkon másodsor adott elő, s mi azt véltük észrevenni, hogy, mint azt már előző esetekben tapasztaltuk, a második előadás sikerültebb volt, mint idősebb testvére, az első. Abonyi mint Gáspár pontosan és hibátlanul énekelt, kisegítő énekesnek elég jól vidéki színpadon; szerepének drámai részét szépen oldotta meg, habár maszkja nem volt a pénzsovár ember arcza. Kövesy mint bíró, közönségünk előtt eléggé ismeretes jó oldalairól; hangja kissé merev, de éneke correct. Várady, mint Henry, tapsokkal lépett a színpadra s úgy is hagyta el; a „Bejártam a világot“ bevezetési keringőt, melynek forte-it igazán meghatóan énekelte, ismételnie kellett; a bevezetés után következő első rész piano-jában gyakoroltság hiányát véltük észrevenni. Némethy Grenicheux-je énekben s különösen játékban volt jó; jó volt Haray jegyzője és Tóth Soma, meg Makai írtnoka is. Némethyné, mint Germain, a cornevillei harangokról szóló regének elneklésénél sikerülten fokozta a jó hatást alkalmas plastik tartással és kézmozdulattal. Abonyiné, mint Serpette, volt a mi régi (honny soít qui mal y pense!) kedves és kedvelt primadonnánk. A cornevillei leányokkal, a matrózokkal, kocsisokkal és inasokkal meg lehattunk elégedve.

Szigeti Józsefnek Eötvös művészi kézzel irt „A falu jegyzője“ című regényéből készített öt felvonásos népszínműve „Viola, az alföldi haramia“ vasárnapon adatot elő. Az előadás eléggé kerek volt, azonban Serédi Lina nagyon takarosan volt öltözködve Violának s Cséki Lina kellelénél pathetikusabban lépdelt; mérsékletet ajánlunk ennek, több természetes hűséget a külsőségekben annak.

Kedden Abonyi Gyula jutalomjátékául Belót Adolfnak előjátékos és négy felvonásos drámája „Egy daemon szerelme“ („a 47-ik cikkek“) adatot elő, a mi ritkaság drámánál, telt ház előtt. A darab egyike a legjobboknak a jelenkoriak közül, de az esküdtzéki tárgyalásba a rendezőség és a szereplők, az első felvonásba a szereplők nem tudtak elegendő életet önteni, s így a különben is

hosszadalmas előadás unalmassá vált. A második felvonástól fogva az érdek Cora (Abonyiné) körül tömörült, s többé el nem hagyta. Abonyiné szerepét kellően tanulmányozta s művészi játszóttá végig. A daemon mellett Du Hamel a legérdekesebb alak s az azt személyesítő Abonyi feladatát szépen oldotta meg. Mindketten megérdemlett tapsban részesültek. (Abonyinét a harmadik felvonás végén négyszer tapsolták ki.) A többi közreműködőt hely szűke miatt egy kalap alatt dicsérjük meg, (Haray, O. Voigyi, Hempel, Kövesi, Némethy, Toth Soma) kik között mindazonáltal többen szerepmentudás miatt megrovandók. Épességgel érthetetlen volt Nagy Ferencnek, mint Simonnak vallomása. Helyes volt Némethyné (Du Hamelné) játéka, de itt-ott akadozott; kifogástalanul játszott Némethy Cornélia, mint Marceline és Serédi Piffkó Lina, mint Marcelle.

Szerdán Tiboust 1 felvonásos vigjátéka „Elkényeztetett férj“ és Somolky magyarított 2 felvonásos vigjátéka „Egy nő, ki az ablakon kiugrik“ adatot elő. A közreműködők ezen ismert darabban jól játszottak. Csütörtökön Hannequin három felvonásos vigjátéka „A rosszul őrzött leányok“ került színre. A párbeszédekben rejő él, a francia vérmérséklet stb. nem volt kellően feltüntetve, de erről alkalmilag; egyelőre szükségesnek tartjuk Némethy Cornéliát figyelmeztetni arra, hogy természetes egyszerű játékaival ne érje be oly szerepeknél, mint Lujzáé. Ez a Louise „enfant terrible“, bátor, gyors, harczra és gúnyra egyaránt kész, nem respectál senkit, mindig fején találja a szegyet, s túleszi magát mindazon, amit a nyárspolgárius korlátolt gondolkodásmód ráerőszakol; e mellett nagylelkű, jószívű, áldozatra kész, tud szeretni és gyűlölni, sujtani és jutalmazni, eleven ördög, ha bántják, angyal annak, a ki tud vele bántani. Mindez nagyon kevés volt feltüntetve.

ÚJDONSÁGOK.

— **Id. Bagi László** ügyvéd úrtól esütörtökön multkori cikkünkre vonatkozó nyilatkozatot kaptunk, azzal, hogy azt vagy egész terjedelmében közöljük, vagy visszaküldjük. Miután a cikk jóval hosszabb volt, semhogy annak lapunknak ezen számában még helyet szoríthattunk volna, visszaküldöttük, megjegyezvén, hogy észrevételek nélkül amúgy sem volna közölhető, de hogy igen örvendenénk, ha a volt polgármester úr azt rendelkezésünkre boesájtaná. Tettük ezt azért, mert senkit sem akarunk igaz ok nélkül megtámadni, de kötelességünkben állónak tartjuk azt is, hogy a hol az szükséges, állításainkat kézzel fogható tényekkel, s mindennél hathatósban beszélő számokkal igazoljuk. A volt polgármester úr kétségbe vonja, hogy a fellebbezés hivatalból visszautasítandó volt, s azt, hogy rokonainak a város iránti tartozása biztosítva nem volna; az előbbi kétségbevonás nem bir súlylyal, mert a mit a törvény csak bizonyos korlátokon belül enged meg, mint a fellebbezést, annak e korlátokon kívül semmi esetre sem lehet helye; az utóbbinál pedig fogatlan a kétségbevonás, mert azt kellett volna igazolni, s nem csupán állítani, hogy a kérdéses kö-

vetelések biztosítva vannak. Ez lényege a nyilatkozatnak, s a mi még benne előfordul, igazolása a polgármester úr ügyézi követelésének, a melynek jogos voltát mi kétségbe nem vontuk.

— **A vasárnapi választás** alkalmával törvényhatósági tagokká megválasztottak az I. kerületben: Bene Sándor, ügyvéd. Kada Elek, ügyvéd. Ifj. Kéri Ferenc, gazdálkodó. Fehér István, gazdálkodó. Mádi János, bankigazgató. Sárközy Pál, ügyvéd. Sántha László, iparos. Tóth László, nyomdász. Sziládi Lajos, mérnök. Bíró Ádám, XI. tized. Dr. Bagi Béla. Váci József, kiskereskedő. — A III. kerületben: Szabó Mihály, ügyvéd. Szelei János, gazdálkodó. Máté József, kocsmáros. Ö. Gyenes István, szappanfőző. Ifj. Cs. Tóth István, fuvaros. Farkas Antal, gazdálkodó. Dr. Tassy Pál, tanár. Cseh Lajos, bognár. Rimóczy Mihály, sertéshizlaló.

— **Szerédi Piffkó Carolina** kisasszonynak jutalomjátéka kedden, e hó 19-én lesz. A kisasszony Dóczy Lajosnak a „Csók“ szerzőjének Bécsben 500 drb arany pályadíjjal jutalmazott feltűnést keltett, a nemzeti színpadon is előadott vigjátékát, „Sakk a királynak“, választá. Tudtunkra e darab színpadunkon még nem adatván elő, hiszszük, hogy a közönség további ajánlás nélkül is érdeket fog tanúsítani szorgalmas színésznőnk estéjén s számosan fog megjelenni.

— **Farsang előhírnöke.** Az izr. nőegylet minden évben megtartani szokott táncvigalmát ezen évadban, f. hó 28-án a „Nádor“ termeiben rendezi; jó mulatságot és anyagi sikert kívánunk.

— **Kada Elek** képviselő úr, a ki ezen fontos bizalmi állását a függetlenségi-párt körül szerzett érdemeinek köszöni, a legutóbbi választás alkalmával lerándult a fővárosból, hogy korteskedjék. Nagyon szép valamely képviselőtől, ha megválasztása után választóiról meg nem feledkezik, de nem egvezetethető össze a parlamentális illemmel, hogy a képviselő közönséges korteskedje magát. A képviselő úr összezavarja a honfűi kötelességeket a honatya kötelességeivel, s „ce n'est pas convenable.“

— **A kecskeméti-vidéki** term. tudományi társulat második szakosztálya 1878. évi deczember hó 11-én délután 5 órakor a főreáliskola tanári termében ülést és felolvasást tart, melyen a t. közönség is részt vehet. Felolvasást tart Hanusz István úr „A föld belső melegéről“.

— **A „Nagy-Körös“**-sel folytatott legutóbbi szövevényünk eredménye az lett, hogy a nagy-körösiek, élükön a „Nagy-Körös“ két aranyával, utánuk Filó J. Lajos tiszteletdíjat képező egy aranyával, gyűjtést rendeznek egy Arany Jánosnak átnyújtandó emlék-aranytollra. Emléktábláról a nagy-körösiek még tudni sem akarnak s abban az értelemben mint ők vették, természetesen mi sem. De most már nem is a mi dolgom erről említést tenni, s nem avatkozunk szomszédaink belügyeikbe, habár kimondhatatlanul örvendünk rajta, hogy e polemia-féle ilyen szép kimenetellel végződött.

— **Satanelle Francis** öt tagból álló angol balette-társulata meglátogatja legközelebb városunkat s színpadunkon vendéglőadást fog tartani. Városunkban, a hol oly ritkán van alkalmunk plastikus életen gyönyörködnünk, a jóízűségnek véltünk eleget tenni, ha a kétségtelenül szép balletmutatványokat ajánljuk.

— **„Mit szállíthatni Boszniába?“** cím alatt a „Falusi Gazda“ ezeket írja: „Gazdáink és iparosaink figyelmébe ajánljuk a következőket: Leginkább szükségesek az élelmi szerek, úgyszintén bor, kivált palaczkokban s más finomabb borok; továbbá sör, bor, jó liqueur, szesz, finomabb liszt, főzelék, hús és húskonserv, déli gyümölcsök; még csukor és kávé is nagyon hiányzik, gyertya alig kapható. Másnemű cikkek is, melyek kisebb háztartás berendezésére szükségesek, igen keletre számíthatnak: u. m. tálak, tányérok, poharak, üvegek, írószerek, evőeszközök, zsebórák, tollkések. Szükségesek továbbá: európai szabású golgári öltönyök a téli idényre, kalapok, csizmák. Cipézések és szabók jó keresetre tehetnének szert, de magukkal kellene vinniök szükséges anyagot és szerszámot. Kész téli kabátok bevitele is alkalmasint nagyon jövedelmesnek bizonyulna.“

— **Riszner József** úr Jászberényből előfizetési felhívást tett közzé Palotásy János dalaira. Ebben többek közt ezt olvassuk: „A „Régi magyar zenegyöngyök“ kiadója Gróf Fáy István azt írja egyik levelében Palotásynak: „ön most az ország Csermákja, Lavottája és Biharija! Mosonyi Mihály zenekritikusunk Palotásy magyar zeneszerzeményeit arany bányának mondá, melyből az utókor kincseket fog meríteni. — Dalairól pedig velem mondja el minden szakértő zenész: hogy hazánkban ezeknél szebb, emelkedettebb és minden ízben magyarább dalok nem láttak napvilágot.“ Riszner úr Palotásy hátrahagyott dalaiból két füzetben 30 válogatott darabot óhajtat kiadni; oly zongorakisérettel ellátva, mely magában is játszható, a szerző hiven találta arczképével. Ennek előfizetési ára fű-

Zöld hajam teremtését azért beszélem el csupán, hogy bizonyítékul szolgáljon, mily korlátzott volt értelmem gyermekkoromban.

Bátyám, Lipót, e hiszékeny korlátozottságot nagyon jól fel tudta használni. Mint egifjabb gyermek s unokának mindig volt zsebemben néhány garas. Lipót bátyám — mintegy 8 évvel idősebb — a Benjámint e garasait egész ügyesen tudta saját zsebébe vándoroltatni.

Elhinné-e valaki, hogy én pénzt adtam neki, hogy ludtollat vegyen, azokat elültesse, hogy általa feltalált csodavíz által megöntözvén, élő ludak teremjenek belőlük?

Mint „Frumetelhez“ való szerelmem s azon hő vágyam ismerője, melyszerint zöld hajzatotszeretnék, így szólt egyszer hozzám: „En tudnék neked zöld hajtat csinálni, hanem az legkevesebb tizenhat garasba kerül.“

Különös hízlekedések által kicsaltam e kis tőkét s másnap délután hozzá fogott bátyám az átalakításhoz. Nem tudom miféle „oroslánpomádét“ talált föl, hanem elég az ahhoz, hogy fél óra mulva II-dik zöld Serpentino voltam.

Boldog voltam! Frumetelhez siettem, hogy vajjon fog-e szeretni! Frumetel épen a kukoricakertben volt s nézte, hogy meddig kell még neki egy cső kukoriczára várni.

En feléje rohantam mint valami zöld levelű sárgarépa, mint „Riquet á la houe“ szerencse s vágytól dagadó szívvvel s furcsa kedélylyel! —

Frumetel megpillantott, felkiáltott s kissé homokos kezeit összecsapva feje fölött, így szólt: „Móricz! biszt dü mesüge? (megbolondultál?) El menj a szemem elöl, te szörnyeteg!“

Mintha mennykő csapott volna reám. — „S

ezért legyen nekem zöld hajam, s ezért adtam ki tizenöt garast?“

Még nagyobb volt a lárma a családban, midőn a kis Benjámint, mint „zöld habléány“ hazament.

Nagy zivatar támadt fejem fölött, mely gyakran le is ütött. De hiába volt minden, én négy hétig zöld ifjú voltam.

Ez szolgált aztán okul arra, hogy elhatározták, miszerint Paksra küldjenek a „nagy iskolába“, hogy Frumetelt fejemből ki, s a Tal mudot még jobban belé verjék. (Folyt. köv.)

Üzenet.

Megjött a válasz,
Nekem halál az;
A mit reméltem,
Meg alig életem;
Sok volt a baj, lásd,
Üldözött folyvást,
Temérdek érték,
Mit elveszték,
S örömet gyéren
S rövidet értem.
Szemem kisírva,
Vágyom a sirba.
Adj, adj hát óra
Jelt nyugovóra,
Enyhülni oly jó.

— Nyilj meg, koporsó!

De nem, nem, még ne!...

Ügyem az égre
Bizom és szívem
Tied volt eddig,
Most is az legyen!

Ariel.

zetenként: 1 frt 40 kr., mindkét füzetre pedig: 2 frt 50 kr., — a 30 dalra: diszes, aranyozott vászonkötésben 4 frt.

— A „Földmívelési Érdekeink“ című gazdasági hetilap a következő közleményt hozza: „Pestmegyében a lovak között a különféle ragályos kór, a m. kir. miniszterium e tekintetben hozott erélyes ellenőrzési intézkedésének dacára annyira szaporodott, hogy annak további terjedése a pestmegyei loállományra káros befolyású lehet. Alig van hetivásár a fővárosban, melyben a hivatalosan ott működő Nyíry Sándor állatorvos ily kóros lovat, de különösen takonykórban, tehát a legveszedelmesebb ragályban lévő, ne találjon, úgy, hogy említett állatorvosnak csak a legernyedtelenebb igyekezete és ébersége folytán sikerült 5—600 ló között az ily betegségben sinlődő lovat fölfedezni, s azt lebunkózással végett a gyepmesterhez küldeni. Ezen sajnós állapotnak oka részint a megyei állatorvosok csekély számában, részint a községi előjáróságoknak felületes eljárásában, de még leginkább abban keresendő, hogy azon gazdák, kik lovaikat vásárra hajtani óhajtják, ha talán valamely kórtünetet rajta észre is vettek: épen nem tartják feladataik közé számítandónak, hogy lovaikat előzetesen a járási állatorvosokkal megvizsgáltassák, mire különben az illető község előjárósága által lennének figyelmeztetendők. Sőt sokan biztos tudatában a lovaikon kifejlődött kórságnak, azokat roszhiszeműleg hajtják a vásárra eladás végett azért, hogy a közeljövőben bekövetkezendő elhullás esetében ne

ők károsodjanak. Említett visszás állapot megszűntetése végett óva figyelmeztetnek Pestmegye városi s községi állatorvosai, előjáróságai és lakosai, miszerint a veszély csak úgy leszen kikerülhető, ha a felügyelet pontosan gyakoroltatik, minélfogva a lótulajdonosnak minden egyes lónál észrevett bármely kis tünetet az illető szakközegnek annak megfigyelése, esetleg orvoslása végett, úgy saját, mint az ország érdekében bejelentésnek“.

— A mit a piacon hallottunk. Német Miska. Csunya világ van most ebben a „Kecskemét“-ben. Magyar Miska. Hogyne volna, mikor Németek garázdálkodnak benne.

— Losonczy László városunk szülöttje „Dalok és szavalmányok“ című 234 lapra terjedő művecskét adott ki Ózeglédén, mely némileg folytatásul tekinthető előbb a sajtó alá adott költeményeinek. Hazaszeretett, szerelem, merengés képezi a mű első részének tárgyát, népiesen költői nyelven. Igen sikerült úgy tárgyát, mint gondolatmenetét illetően az „Ifjú pályatársaimhoz“ című költemény, mely menten minden szűkkeblűségtől, szebb jelent és jövőt kíván dalló hazánkfainak. Csaknem kifogástalan az „Egy emberbaráthoz“ című versecske, de a végén nyilvánuló, korunknak betegségét képező pessimizmus, a költőt túlságba ragadja. Vannak még jó emberek e földön hál' Istennek, s mi legalább nem hisszük, hogy a hála az emberekből kihalt volna. Ezen a második részből nevezett költemények a szavalmányok közt

fordulnak elő. A költő, a ki szerkesztőségünknek költeményeinek egy tiszteletplédányát (köszönet érte!) személyesen nyújtá át, a legjobb erőben van, s így a róla vigyázatlanul terjesztett hírek teljesen alaptalanoknak tekinthetők. Kívánjuk, hogy újult erővel tovább is zengjen! A könyvecske megrendelhető a szerzőnél Ózeglédén, ára 1 frt. 30 kr.

Sub rosa üzenet.

46. Muraközy József ügyvéd úrnak, helyben. A beküldött nyilatkozatot, minthogy Tekintetességem nem lapunkban támadtatott meg, nem közölhetjük; Kálniczky úr cikkje nem volt lapunk melléklete, a rendes előfizetők num is kapták meg, s csupán azon kétszáz példányhoz csatoltatott, mely kiosztás végett külön rendeltetett meg. Miért mit oszt ki valaki, azt kutatni nem tartozik e lapok szerkesztőségéhez.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1878. december 6.

Tisztabúza hektolit.	76—80 kl.	5.80	któl	6.25	krig.
Elegy	73—75	4.06	”	5.20	”
Rozs	70—72	3.64	”	3.90	”
Árpa	60—62	3.08	”	3.32	”
Zab	36—40	2.42	”	2.76	”
Kukoricza	70—72	2.76	”	3.25	”
Köles		3.25	”	3.90	”
Burgonya		1.20	”	1.40	”

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

10926.
1878.

Pályázat erdőmesteri állomásra.

Kecskemét sz. kir. városnál az erdőmesteri állomás betöltésére pályázat nyitattik havonkénti utólagos részletekben szedendő 1200 (egyezer kétszáz) osztr. ért. forint évi fizetéssel, melyre az erdőmester saját fogatot tartani s élelmezni köteles. A pályázók életkoruk, képességük s eddigi foglalkozásuk igazolására vonatkozó okmányokkal felszerelt folyamodványuknak jövő 1879-ik évi január hónap 15-ik napjáig bezárólag a városi tanácshoz leendő benyújtására felhivatnak s ezen állomással kapcsolt kötelességeikről időközben a város jegyzői hivatalánál személyesen, vagy saját költségükre bérmentes levél útján értesülést szerezhetnek.

Kelt Kecskeméten, 1878. évi november hó 28-án.

B. Kiss Mihály,

polgármester.

169 (3—2)

8517.
1878.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Virág István végrehajtható Kun Menyhért, Szél Mária és Darányi Ferencz végrehajtható szenedők ellen 2823 frt. 28 kr. hátralékotke és járulékaik iránti végrehajtható ügyében Kun Menyhért és Szél Máriaék a kecskeméti 7853. sz. tjkvben 1597. rsz. a foglalt, 4500 frtra becsült házuk, továbbá ugyanazoknak a kecskeméti 7853. sz. tjkvben 95. rsz. a foglalt s tartozékaival együtt 4557 frtra becsült kistái földjük, Kun Menyhértnek a kecskeméti 2430. sz. tjkvben 99. rsz. a foglalt, adó alapján 1509 frtra becsült kistái földje, ugyancsak Kun Menyhértnek a kecskeméti 2504. sz. tjkvben 96. rsz. a foglalt földből öt illett, adó alapján 1158 frtra becsült fele része, végre Szél Mária és Darányi Ferencznek a p. szentkirályi 25. sz. tjkvben 31. és 35. rsz. a foglalt s tartozékaival együtt 5581 frtra becsült földbirtokuk 1878. évi december hó 21-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatul fognak. Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jeleutsék be, ellenkező esetben Quirini Miklós ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1878. évi november hó 27-ik napján tartott üléséből.

Kozma János,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

173 (1—1)

Jó száraz hasáhos

tölgy-tűzifa

Lichtner Dávid és fia cég fakeskedésében házhöz szállítva 16 frtjával kapható méter ölenként.

A fa karók közé van rakva és fél öl eladásánál is kuczkó adatik. 161 (3—3)

11,235
1878.

Hirdetmény.

A folyó évi 11,235. számú tanácsi végzéssel folyó évre vágás alá kijelölt és eladatul határozott erdő- és nádas-részletek árverése a következőképp fog eszközöztetni, u. m.:

1-ör. A Kis-Talfái erdőben f. évi decz. hó 13. és 14-ik napjain reggeli 9 órakor.
2-szor. A Vágójárásban a mult évi vágás mellett puhafa decz. hó 16-án reggeli 9 órakor.
3-szor. A Czethali járásban a Páhán Molnár János-féle csöszház mellett puhafa decz. hó 17-én reggeli 9 órakor.

4-szer. A Szikrai járásban Hajagos Illés úr birtoka és a szentlőrinczi határ közt, — továbbá Alpár falu határától keletre benyúló igen ritkás magán álló szálfákból, és helylyel-közzel bokrokból álló maga nőtt puhafa erdő, — nemkülönböen ugyancsak Szikrában a Solymosirét decz. 20. és 21-ik napjain reggeli 9 órakor.

5-ször. Az Ágasegyházi rét decz. 23-án reggeli 9 órakor; — végre
6-szor. Monostoron a régi tanyák helyén és környékén levő farészletek decz. 24-én reggeli 9 órakor.

Mely határidőkben az illető helyekenni megjelenésre a venni szándékozók ezennel felhivatnak.

Kecskemét, 1878. decz. 5.

172 (1—1)

A gazdasági osztály által.

10719.
1878.

Hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város javadalmához tartozó vásár- és piac-helypénzszedési jövedelem a f. évi 10719/1878. számú tanácsi határozatnál fogva a jövő 1879-ik évi január hó 1-ső napjától kezdve 3 egymásután következő évekre haszonbérbe adandó lévén, az árlejtésre f. évi deczember hó 11-ik napján reggeli 9 órája a városháza tanácstermében azon kijelentéssel tűzött ki, miként az árverelésbe csak folyhatnak be, kik a bérlet biztosítására vagy saját, vagy kezesük fekörségeiről telekkönyvi hiteles kivonatot előmutatni képesek, és 500 frt. bántpénzt akár készpénzben, akár értékpapirokban az árverelő biztos kezeihez letesznek; megjegyeztetvén, miként telekkönyvi kivonattal és kellő bántpénzzel ellátott zárt ajánlatok az árverési határidőig a gazdasági hivatalban szinte elfogadatulnak, de a határidőn túl érkezendő ajánlatok figyelembe véteteni nem fognak.

Miről a haszonbérletni akarók azzal értesítettnek, hogy a felsőbbileg megerősített díjszabályzat és árverési egyéb feltételek a gazdasági hivatalban bármikor megtekinthetők.

Kecskemét, 1878. november 27.

167 (2—2) A gazdasági osztály által.

Bolthelyiség-változtatás.

Volt helyiségemet a ref. egyház épületéből ugyancsak a ref. egyház ügynevezett „Bazár“ épületébe (a kenyérszépítő áttellenében) tettem át.

Magamat a t. közönség figyelmébe ajánlván, maradok

tisztelettel

170 (3—2) ifj. Köhn Sándor.

Dr. Hoffmann

fehér-fű-mellszörpje,

mely az izgatottságot azonnal csillapítja, kellemesen s könnyen eloszlatja, és a mellett könnyíti, mint a **legjótékonyabb hátszer** a legmelegebben ajánlható. 174 (6—1)

Egy nagy üveg ára 1 frt., kisebb üveg 50 kr.

Egyedüli raktár: Budapesten Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerész uraknál.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1878.

Vérző foghús, csúzos fogfájás és fogköképződés ellen.

Sokféle gyógyszer sem volt képes vérző foghúsomat, csúzos fogfájásomat s a folytonos fogköképződést megszüntetni, míg a híres **ANATHERIN-SZAJVIZET** megkísérítettem, a mely nemcsak a fennebbi bajoktól mentett meg, hanem fogaimat megeléknitette s a dohánybűzt elűzte. Erdemlegesen mondok ezennel e viznek dicséretet és cs. k. udv. fogorvos **Popp J. G.** úrnak legmelegebb köszönetet.

B é c s. Báró **Blumen** s. k.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r., Ózeglédén Persay A., Fegyverházán Hoffer A. özvegyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerészertárban. (4—4)

A legkitünőbb

darabos kőszén

házhöz szállítva mázsánként

85 krért kapható

a főtéren a református egyház bazárépületében levő só-, liszt- és főzelék-kereskedésünkben.

171 (2—2) Witz testvérek és társuk.

Birtok-eladás.

Ferenczy-örökösök közös tulajdonát képező kecskeméti

puszta-köncsögi

8. sz. tjkben 6. r.-számú, telekkönyvileg **60 cat. hold-**nak feltüntetett ingatlan kedvező feltételek mellett szabad kézből eladandó.

A feltételek megtudhatók az eladással megbízott alolított ügyvédnél.

Darányi Ferencz,
köz- és váltó-ügyvéd.

175 (0—1)

Lakása: Buttinger Antal úr házában.